

[Anne Grete Holmsgård]

Det er vigtigt, at man forstår, både på hvilken baggrund denne invasion er foregået, hvad det er for en sammenhæng, den fungerer i i dag, og hvad den bliver brugt til af borgerskabet og andre politiske kræfter i det land, nemlig til at tale for større oprustning. Derfor kræver vi ikke bare Sovjet ud af Afghanistan, men også at der bliver tale om en nedrustning, og at der bliver tale om et krav om et klart nej til de atomraketter, der er ved at blive stationeret i Vesteuropa.

Ib Christensen (DR):

Hr. Arne Melchior mener, at jeg skulle studere den nordiske historie, og det har jeg tilfældigvis gjort. Den nordiske historie efter anden verdenskrig er jo et trist kapitel, idet man var med til fra dansk side og andre nordiske landes side at prøve at lave et Nordek, som forliste, ikke mindst fordi Danmark satte medlemskabet af EF højere end det nordiske samarbejde, og tidligere havde man forhandlinger om et nordisk forsvarsforbund, der også forliste, hvorefter der blev skabt en anden løsning.

Det forhold, at der er sket forlis på disse to områder, hvoraf navnlig Nordeks forlis er at beklage i betragtning af, hvad der så skete, betyder jo ikke, at det var forkert. Jeg synes, at den politik, som hr. Arne Melchiors parti og det store folketingsflertal og regeringen er indstillet på, er meget mere forkert, nemlig at Danmark skal sluttes tættere sammen med Grækenland, Spanien og Portugal end med de nordiske lande, for det er jo konsekvensen af EFs udvidelse.

Så siger hr. Arne Melchior, at retsforbundet skylder folketinget en forklaring på, at vi ikke kan stemme for den af hr. Lasse Budtz foreslåede dagsorden, når vi dog ikke undsiger NATO-medlemskabet. Og det er korrekt, vi undsiger ikke NATO-medlemskabet. Det, vi kritiserer hr. Lasse Budtz' dagsorden for, er, at den roder to ting sammen. Når hr. Lasse Budtz siger: ja men det drejer sig også om sikkerhedspolitik, vil jeg dertil sige: ja vel, men er situationen i Afghanistan ikke også noget, der drejer sig om sikkerhedspolitik?

Jeg vil endvidere tilføje, at så sent som i tirsdags bakkede regeringen og det store folketingsflertal NATO-politikken op på en måde, som er langt mere massiv end det dagsordensforslag, som hr. Lasse Budtz nu fremsæt-

ter. Hvad mening er der så i, at vi nu her i dag, to dage efter, skal til at stemme om det samme og blande det sammen på en sådan måde, at partier, der ellers kunne være gået ind for en fordømmelse af Afghanistan, nu er nødt til at melde pas eller stemme imod? Det er ikke en dagsordenspolitik, der er egnet til at samle det danske folketing i en sag, hvor det internationale søgelys, i hvert fald fra en ganske bestemt kant, er rettet mod os. Og den samme anklage, som kan rettes mod hr. Lasse Budtz' dagsorden, kan jo rettes mod den dagsorden, der er foreslået af VS, der også blander flere forskellige ting sammen. Retsforbundet var med til at støtte regeringens forsøg på at få udsat spørgsmålet om etablering af 572 nye atomraketter i Vesteuropa. Det betyder imidlertid ikke, at vi skal blande det sammen med Afghanistansituationen, så både hr. Lasse Budtz' dagsordensforslag og det af VS stillede dagsordensforslag må vi altså afvise, og jeg må endnu en gang appellere til, at man samler sig om det dagsordensforslag, som jeg på vegne af tre partier her i tinget har stillet, og som kunne samle, om ikke hele folketinget, så det altovervældende flertal, i hvert fald ni af ti partier, bag sig.

Lindenskov (S):

Når jeg med hensyn til afstemningen om dagsordensforslagene, specielt forslaget fra hr. Lasse Budtz, undlader at stemme, skal det aldeles ikke forstås derhen, at jeg ikke fordømmer Sovjetinvasionen i Afghanistan, tværtimod, men kun ud fra det standpunkt, at Færøernes lagting enstemmigt har vedtaget at udtale, at Færøerne vil holde sig neutralt i forhold til de militære magtblokke, og ud fra samme standpunkt har lagtinget protesteret imod, at krigsmateriel opbevares eller anvendes på færøsk land- eller søterritorium.

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Anne Grete Holmsgård, hvorfor hun ikke i sin dagsorden også opfordrer Sovjetunionen til at afmontere de allerede etablerede SS-20 raketter, der kan nå et hvilket som helst punkt i Vesteuropa.

Hermed sluttede forhandlingen.